

LAMPPU

Valollaan lamppu merkitsee elävää läsnäoloa: Jumalan läsnäoloa, ihmisen läsnäoloa.

1. Lamppu, jumalallisen läsnäolon symboli. ”Sinä, Jahve, olet lamppuni” (2. Sam. 22:29). Tällä huudolla psalmikirjoittaja julistaa, että yksin Jumala voi antaa valon ja elämän. Eikö hän ole maailmankaikkeuden luoja (Sananl. 20:27)? Eikö hän valaise uskovan tietä kuin lampulla sanallaan (Ps. 119:105), käskyillään (Sananl. 6:23)? Eivätkö profeetalliset kirjoitukset ole ”lamppu, joka loistaa pimeässä paikassa, kunnes päivä alkaa sarastaa ja aamutähti nousee sydämissämme” (2. Piet. 1:19)? Kun tuo juhlallinen ”Päivä” koittaa, ei enää ole ”yötä”; valitut eivät tarvitse lamppua eivätkä aurinkoa valaisemaan itseään, sillä ”Karitsa itse on heidän soihtunsa” (Ilm. 22:5; Ilm. 21:23).

2. Lamppu, inhimillisen läsnäolon symboli. Lampun symboliikka löytyy myös inhimillisen läsnäolon vaatimattomimmalta tasolta. Jahve lupaa Daavidille lampun, toisin sanoen ikuisesti jatkuvan sukulinjan (2. Kun. 8:19; 1. Kun. 11:36; 1. Kun. 15:4). Jos maa on uskonon, Jumala sitä vastoin uhkaa hävittää sieltä ”lampun valon” (Jer. 25:10); silloin jumalattomalla ei ole kestävä onnea, sillä hänen lamppunsa sammuu pian (Sananl. 13:9; Job 18:5 f.).

Osoittaakseen uskollisuuttaan Jumalalle ja rukouksensa jatkuvuutta Israel pitää pyhäkössä jatkuvasti palavaa lamppua (2. Moos. 27:20 ff.; 1. Sam. 3:3); sen sammumiaan jättäminen olisi Jumalalle ilmoittamista, että hänet hylätään (2. Aikak. 29:7). Päinvastoin Herra, kuten viisaat neitsyet (Matt. 25:1–8) tai uskollinen palvelija (Luuk. 12:35), joiden lamput pysyvät palamassa.

Jumala odottaa uskolliseltaan vielä enemmän: sen sijaan, että hän jättäisi lamppunsa vakan alle (Matt. 5:15 rinnakk.), hänen tulee loistaa valonlähteenä turmeltuneen maailman keskellä (Fil. 2:15), kuten kerran profeetta Elia, jonka ”sana paloi kuin soihtu” (Sir. 48:1), ja kuten Johannes Kastaja, tuo ”lamppu, joka paloi ja loisti” (Joh. 5:35), todistaakseen tosi valosta (1,7,5). Näin Pietarin ja Paavalin varaan perustetun Kirkon, ”kahden oliivipuun ja kahden lampun, jotka seisovat maan Herran edessä” (Ilm. 11:4), tulee aikojen loppuun saakka säteillä Ihmisen Pojan kunniaa (1,12,5).

JBB

Katso myös: → lumiere-tenebres AT II 2 ; NT II 3 — veiller